

sætninger. Hvilke visioner har man for et dansk formandskabs politik?

Derfor synes jeg da, at det er rimeligt at spørge om, hvorvidt regeringen har et praktisk indhold i den der påstand om, at man vil tage fra de rige og give til de fattige, hvilket jo i høj grad er en tanke, som Enhedslisten går ind for.

Men der kommer ikke rigtig noget svar, når man spørger. Jeg synes, det er pinligt internationalt for den danske regering, at den ikke har kunnet tilslutte sig den generelt accepterede internationale målsætning om, at fattigdommen skal halveres inden for en 10-års-periode. Det synes jeg er pinligt, og jeg forstår ikke, hvordan regeringen kan sabotere en sådan udvikling.

Kl. 14.55

Jeg ved da godt, at så kan man ikke samtidig skære ned på ulandsbistanden, og der har den danske regering selvfølgelig et problem. Men det er da noget, som den danske regering bliver nødt til at gøre op med sig selv inden Johannesburgtopmødet, for hvis man fra dansk side fastholder et arbejde, der går ud på at underminere den internationale enighed om at bekæmpe fattigdom, bliver det danske formandskab jo ikke en succes, i hvert fald ikke i forbindelse med Johannesburgtopmødet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Henrik Dam Kristensen: Vores vision for Europa er et helt Europa, og derfor prioriterer vi Østudvidelsen.

Når statsministeren i sin tale for lidt siden sagde, at al kraft ikke skal benyttes i Øst, er det jo naturligvis, fordi der ligger en stribe andre sager, som det danske formandskab også skal tage sig af. Men det ændrer altså ikke ved, at vores prioritet er Østeuropa. Det er rigtigt, som der blev sagt af hr. Villy Søvndal, tror jeg, at svenskerne havde tre prioriteter. De havde også noget med beskæftigelse og miljø ud over udvidelsen, men vi har Øst som den helt overordnede prioritet.

Jeg svarede faktisk, skal jeg sige til hr. Jeppe Kofod, om fødevarer sikkerheden. Vi er meget opmærksomme på, at det er et vigtigt område at gøre noget for at sikre fødevarer sikkerhed i hele Europa, og derfor er det et af de områder, vi også vil gøre en indsats for ved siden af Østudvidelsen.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte om Irland. Som de fleste måske kan huske, i hvert fald

her i huset, stemte irerne jo desværre nej til Nicetraktaten, og da Nicetraktaten samtidig er en udvidelsestraktat, som definerer, hvor store stemmевægte de forskellige lande skal have, er det meget vanskeligt at forestille sig, at Østudvidelsen kommer til at glide glat igennem. Endnu ved vi ikke præcis, hvordan landet ligger i Irland, der kommer måske en folkeafstemning til efteråret, men det er fuldstændig irernes egen sag og ikke noget, vi kan blande os i. Men det er klart, at der er et udestående problem, fordi Nicetraktaten ikke umiddelbart kan blive ratificeret i Irland, så det er en af de mange forhindringer på vejen mod Østudvidelsen.

Når man her i dag efterlyser, at vi skal diskutere 117 andre emner, er det, som om man glemmer, hvor mange forhindringer, hvor mange sten der er på vejen mod Østudvidelsen. Lad os da koncentrere os om dem først, så kan vi diskutere de andre emner senere.

Jeg vender tilbage til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Når vi kommer så langt i ordførerrækken, vil jeg holde en meget begejstret udvidelsestale, bare for at understrege, at det ikke er det, der skiller i diskussionen.

Jeg synes, jeg bruger meget af min levetid på at læse Europaudvalgets bilag, så dem synes jeg jeg er rimelig ajour med i forhold til, hvad man kan overkomme. Men det, jeg stadig savner, er: Har man ikke større mål end dem, der så at sige ligger naturligt for det danske EU-formandskab? Jeg tænker på de store miljøspørgsmål, som man synes er afgørende. Det var bemærkelsesværdigt, så lidt miljøspørgsmålene fyldte i regeringens gøren sig klar til Johannesburgtopmødet, en klar nedprioritering af miljøspørgsmål.

Hr. Keld Albrechtsen har været inde på, at regeringen har brugt megen tid i Europaudvalget og andre udvalg på at bekæmpe den fattigdomsdefinition, som nu engang er den, hele verden anvender, men hvor Danmark nu pludselig vil have en anden. Det er da et forsøg på at finde hår i suppen.

Det eneste begejstringspunkt, jeg hørte i statsministerens tale om det spanske EU-formandskab, var om liberaliseringer. Jamen så er vi vel ved sagens kerne: det, der skiller i EU-diskussionen, er en højre/venstrediskussion.